

Finalisti izbora Mentor leta 2018

1. **Mentorica leta 2018: prof. dr. Barbara Korušić Seljak, Institut Jožef Stefan, Odsek za računalniške sisteme**

Prof. dr. Barbaro Korušić Seljak je nominiral nekdanji doktorand dr. Tome Eftimov. Tome prihaja iz Makedonije in se je tako v Sloveniji znašel med samimi tujci. Sam pravi, da še nikoli ni spoznal take osebe, kot je prof. Barbara Korušić Seljak. Tome ni bil mladi raziskovalec, ampak je prof. Seljakova financiranje zanj pridobila iz projekta ERA Chair ISO-FOOD. Dr. Tome Eftimov se je v doktorskem delu ukvarjal z obdelavo naravnega jezika, rudarjenjem podatkov in statistiko. Metode je razvijal na področju podatkov povezanih s hrano, pri čemer so bila znanja, ki temeljijo na dokazanih prehranskih priporočilih, usklajevanju kulinarčnih in prehranskih podatkov zanj nekaj čisto novega. Mentorica mu stala ob strani in bila ves čas na voljo že od samega začetka. Uspešno sta zasnovala načrt dela in raziskovalne cilje, saj je Tome doktoriral v dobrih treh letih. Komunikacija med doktorandom in mentorico je bila "prijateljska", vendar je ves čas temeljila na spoštovanju in zaupanju. Tome nikoli ni čutil, da mora v službo, ampak je raziskovanje postalo del njega in je v tem užival. Sam pravi, da mentorica z vsakim študentom najde optimalen način dela. Veliko mu je pomenila raziskovalna svoboda in izražanje idej, pri čemer ga je mentorica podpirala, hkrati pa ga je usmerjala po začrtani poti. Tome pri prof. Korušić Seljakovi zelo ceni nesebičnost in skromnost. Navaja, da se je bila mentorica pripravljena odpovedati soavtorstvu na članku, kjer razen mentorstva ni prispevala nič, kar ga je zelo presenetilo, saj je dandanes večna borba za "točke". Prof. Korušić Seljakova je vedno podpirala mreženje z drugimi raziskovalnimi skupinami tako na nacionalni kot mednarodni ravni. Različna sodelovanja so privedla do mnogih objav skupnih publikacij. Udeležil se je 14 mednarodnih konferenc, dveh poletnih šol, ki sta bili relevantni na področju njegova dela (strojno učenje v Španiji in šola statistične analize za uporabo v prehrani na Nizozemskem). Mentorica ga je vedno vključevala na različne sestanke, vodil je različne delavnice in bil vključen v organizacijo različnih delavnic in sestankov. Prav tako se je tekom doktorskega študija spoznal s pisanjem projektnih prijav ter pisanja prošenj za financiranje, kar mu je olajšalo pisanje le teh po doktoratu. Spoznala ga je tudi z mnogimi potencialnimi delodajalci, ampak Tome se je odločil, da bo šel po zaključenem doktoratu na podoktorsko izobraževanje. Izbiral je med Univerzo v Stanford-u in podoktorsko pozicijo Marie Currie v Barceloni in izbral Stanford. Poudaril je, da je podoktorske pozicije našel sam, ampak ga je mentorica ves čas podpirala in mu vlivala samozavest. Kljub temu, da je Tome v svojem delu užival, ga je mentorica vedno spodbujala k temu, da si je vzel daljši dopust in tako obiskal svoje najbližje. Prof. Korušić Seljakova je po Tometovih besedah ne le mentorica na doktorskem študiju, ampak tudi življenjski mentor, saj je človek pri njej na prvem mestu, kar je sam, kot tujec še posebej dobro začutil.

2. **Prof. dr. Gorazd Meško, Fakulteta za varnostne vede, Univerza v Mariboru**

Prof. dr. Gorazd Meško je bil nominiran s strani dveh svojih doktorskih študentov, doc. dr. Roka Hacina in Andreje Rožnik.

Prof. dr. Meško je **doc. dr. Hacina** vključil v mednarodne, temeljne raziskovalne projekte in programske skupine. Z mentorjem sta objavila številne znanstvene članke v domačih in mednarodnih revijah ter monografijah, uvedel ga je v delo recenzenta in tehničnega urednika pri številnih domačih in mednarodnih publikacijah. Dr. Hacina je prof. Meško predlagal za študentsko raziskovalno nagrado na Fakulteti za Varnostne vede Univerze v Mariboru. Neprecenljivi nasveti in vodenje mentorja so dr. Hacinu omogočili akademski in znanstveni razvoj, ki mu je omogočil delovanje na najvišjih ravneh znanstvenega raziskovanja. Rezultati

so bili plod uspešnega sodelovanja med mentorjem in študentom, saj sta že na začetku naredila jasen načrt dela. Prof. Meško je svojemu študentu omogočil razvoj in preverjanje idej in želja, hkrati pa ga je opozoril, če je bilo kakšno idejo potrebno še malo razdelati. Poleg številnih znanj, ki jih je pridobil tekom doktorskega izobraževanja, je bilo dr. Hacimu omogočeno sodelovanje s številnimi tujimi in domačimi raziskovalci, od katerih je pridobil ogromno znanja ter alternativnih perspektiv na raziskovalno delo. Tekom doktorskega študija je obiskal Univerzo Eastern Kentucky v Združenih državah Amerike, udeležil se je številnih mednarodnih konferenc (npr. Annual Conferences of the European Society of Criminology), mednarodnih doktorskih šol (npr. Hrvaška, Švica) ter sodeloval v številnih projektih s strokovnjaki iz tujine (npr. LINC, Balkan criminology, Balkan Homicide Study). Omogočena mu je bila tudi pridobitev certifikata angleškega jezika Cambridge Advanced English. Mentor je vedno upošteval in prisluhnil študentovim željam in ga je celo spodbujal, da si vzame čas za počitek. Doc. dr. Hacin pravi, da je prof. dr. Meško človek, ki ga bo vedno občudoval in spoštoval in mu želi biti podoben. Naučil ga je ne le kako kritično pristopati do problemov in jih ustrezno reševati, temveč tudi vztrajnosti, empatije do soljudi, razpolaganja s časom in natančnosti.

Andreja Rožnik se je za doktorski študij odločila ob delu kar predstavlja dodatno obremenitev poleg službenih obveznosti. Mentor je bil do tega vedno razumevajoč in se vedno časovno prilagaja sestankom. Spodbuja jo pri udeležbi konferenc ter jo usmerja pri raziskovalnem delu. Andreja pravi, da jo mentor navdihuje s svojim načinom dela in jo tako spodbuja k nenehnemu osebnemu razvoju.

3. Prof. dr. (Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske) Majda Pajnkihar, Fakulteta za zdravstvene vede, Univerza v Mariboru

Doc. dr. Dominika Vrbnjak je svojo mentorico prof. dr. Pajnkiharjevo nominirala, ker je pripomogla k njenim najpomembnejšim raziskovalnim dosežkom tako, da jo je spodbujala, podpirala in aktivno vključevala v raziskovalno delo na fakulteti, jo spodbujala k udeležbi na številna izobraževanja in usposabljanja ter s tem omogočila nabiranje novih znanj in izkušenj. Vključevala jo je v pripravo in izvajanje domačih in mednarodnih projektov. Spodbujala jo je k pripravi znanstvenih člankov ter ji pri tem omogočila sodelovanje s tujimi raziskovalci, uglednimi profesorji in uredniki priznanih mednarodnih revij.

Dominika Vrbnjak se je uspešno prijavila na Javni razpis sofinanciranja raziskovalnega sodelovanja doktorskih študentov v tujini v letu 2014 in tri mesece delo opravljala v Waterford Institute of Technology (WIT), School of Health Sciences, Department of nursing & Health Care na Irskem. V okviru raziskovalnega dela na WIT je pridobila veliko izkušenj, potrebnih za uspešno pripravo in objavo člankov. Rezultat dela na WIT je tudi objava sistematičnega preglednega članka v eni izmed najprestižnejših revij na področju zdravstvene nege. Izvedla je tudi nekaj krajših mobilnosti. Rezultat mreženja tekom usposabljanja mladega raziskovalca je tudi prijava dveh bilateralnih projektov v okviru ARRS, ki jih je oddala po zaključku usposabljanja.

Pri pripravi doktorske disertacije ji je mentorica nudila strokovno, tehnično in osebno podporo, pri tem pa je spodbujala njeno avtonomnost in akademsko svobodo. Vedno, ko je naletela na težave, je lahko računala na njeno pomoč. Pri svoji mentorici ceni predvsem to, da ni nikoli pobirala zaslug za njeno delo. Dominika je bila že od samega začetka vključena v pedagoški proces, saj je mentorica načrtovala, da bo sodelovala pri določenih predmetih oziroma jih bo prevzela, kot nosilec. Kljub temu, da je prof. dr. Pajnkiharjeva zelo zasedena, saj je poleg mnogo obveznosti tudi dekanija, se je Dominiki Vrbnjak vedno zelo hitro odzvala in bila na voljo za pomoč. Po izteku usposabljanja za mlado raziskovalko (ob pričetku porodniške) je Dominika dobila zaposlitev na univerzi oz. fakulteti za nedoločen čas. Tekom celotnega usposabljanja sta z mentorico sledili ciljem, tako da je bila kmalu po uspešnem zaključku doktorskega študija izvoljena v naziv docent. Mentorica je vedno spoštovala njeno zasebno življenje. Tekom usposabljanja sem je poročila in rodila otroka. V času poroke je

bila na univerzi zunanja evalvacija, takrat se je mentorica osebno zavzela, da je lahko koristila dopust, kljub zaželeni prisotnosti na fakulteti. Ob rojstvu otroka, pa jo je presenetila z obiskom in izkazano pozornostjo v porodnišnici. Doktorska študentka in mentorica ohranjata odprt in spoštljiv odnos, ki temelji na zaupanju tudi po zaključku usposabljanja za mlado raziskovalko.

4. Prof. dr. Matej Vesenjak (Fakulteta za strojništvo, Univerza v Mariboru)

Doktorski študent Nejc Novak je nominiral svojega mentorja doc. dr. Matej Vesenjaka za mentorja leta 2018, ker pravi, da ima izredni čut za sočloveka, je iskren, natančen, točen in zelo zanesljiv. Mentor in študent si delita skupno pisarno, zato je njun odnos precej prijateljski a hkrati korekten. Nejc Novak se zaveda, kako zelo so v raziskovalni sferi pomembna mednarodna sodelovanja za kar ga že tekom celotnega študija spodbuja mentor. Na podlagi znanstvene literature sta z mentorjem že na začetku doktorskega usposabljanja oblikovala jasen načrt dela, saj Nejc na začetku področja ni poznal. Pri raziskovanju doktorand ni bilo nikoli omejen in so bile njegove želje vedno upoštevane, vendar mu mentor vedno priskoči na pomoč, če se znajde v težavah. Načrt izvedbe eksperimentov mentor vedno skrbno pregleda in na podlagi svojih izkušenj poda dodatne predloge. Mentor je vedno odprt tudi za uvajanje novih načinov izvajanja eksperimentov in računalniških simulacij. Na ravni fakultete Nejc Novak vedno sam organizira delo in komunicira z ostalimi raziskovalci, saj ga mentor spodbuja, da na ta način pridobiva izkušnje na področju organizacije dela. Na mednarodni ravni sodelujeta z Univerzo v Splitu (izvedba večine eksperimentov), tri mesece je Nejc preživel na Univerzi Kumamoto na Japonskem, kjer je doc. dr. Vesenjak tudi gostujoči profesor, eksperimentalno testiranje pa so izvedli tudi na Georgia Institute of Technology v Združenih državah Amerike. Enomesečni delovni obisk je poleg naštetega opravil še na Kitajskem, na Beijing Institute of Technology, kjer se mu je pridružil tudi mentor in mu pomagal pri izvedbi eksperimentov. Nejc se je tekom doktorskega usposabljanja udeležil že 14 mednarodnih znanstvenih konferenc, 5 dodatnih izobraževanj s področja mehanike in računalniških programov ter redno sodeluje pri pripravi projektnih prijav (ARRS in mednarodni razpisi kitajske in japonske vlade). Skupaj sta objavila en pregledni in 6 izvirnih znanstvenih člankov v JRC revijah, od katerih so štiri objavljeni v revijah, ki spadajo v prvo četrtino. Mentor je svojemu študentu že zagotovil redno zaposlitev po končanem doktorskem usposabljanju v okviru njegovega laboratorija.

5. Doc. dr. Meta Virant-Doberlet (Nacionalni inštitut za biologijo)

Doc. dr. Meta Virant-Doberlet je nominiral Rok Šturm. Roku je bila mentorica že za magistrsko nalogo in ker mu je bil všeč njen pristop, se je to nadaljevalo na doktorski študij. Pomemben dosežek njegovega dela je utemeljitev inovativnega pristopa in nove znanstvene panoge - ekotremologije. Idejo o ekotremologiji je razvijal skupaj z mentorico in ob tem začutil njeno pristno navdušenje nad konceptom, ki so ga osnovali. Koncept je predstavil na dveh svetovnih kongresih in pridobil strinjanje znanstvene javnosti (objava je predvidena v prvi polovici leta 2019). Velik dosežek tudi objava poglavja v znanstveni knjigi (izid je predviden v prvi polovici leta 2019), kjer je na mentoričino pobudo dobil mesto prvega avtorja poglavja o raziskovanju vibracijske krajine. Pri nastanku knjige so sodelovali vodilni raziskovalci s celotnega sveta. Na petih znanstvenih konferencah je sodeloval aktivno z lastnim prispevkom v obliki predavanja (Italija, Nemčija, Slovenija, Avstrija, Italija). Obiskal je raziskovalno ustanovo Fondazione Edmund Mach v Italiji, ki je ena od vodilnih ustanov aplikativnih raziskav s področja vibracijske komunikacije v Evropi. Dvakrat je obiskal tudi Prirodoslovni muzej v Parizu (Muséum national d'Histoire naturelle), kjer se je spoznaval z delom vodilnega raziskovalca s področja ekoakustike, ki jo želijo ukoreniniti tudi pri raziskavah vibracijske krajine in ki odpira poponoma novo raziskovalno panogo. Vsako leto

sodeluje na poletni šoli v organizaciji Biotehniške fakultete, kjer njihova raziskovalna skupina pripravi del programa za študente iz Slovenije in Nemčije.

Z mentorico sta zasnovala jasen načrt dela in sta ga tekom raziskovanja tudi popravljala, kadar je bilo potrebno. Mentorica je bila tekom celotnega študija dosegljiva in pripravljena na pogovor in reševanje problemov. Vseskozi je podpirala njegov strokovni razvoj in mu omogočala stike z uveljavljenimi strokovnjaki s področij, za katera v raziskovalni skupini niso bili večji. Tako se je tekom študija spoznal tudi z raziskovalnimi metodami in znanji, ki so bila širšega aspekta in so raziskovalna vprašanja osvetljevala tudi z drugih plati in širila obzorja (npr. elektronsko mikroskopiranje, srečanja s poznavalci taksonomije določenih živalskih vrst, obiske nacionalnih narodnih parkov, poletne šole in obiske vodilnih raziskovalnih laboratorijev v tujini). Rok je bil večkrat udeležen pri prijavi projektov, ki so jih sodelavci prijavljali tako na ARRS kot tudi na evropske finančne sheme (INTERREG, LIFE, bilateralni projekti, itd.). Mentorica ni nikoli stala križem rok, ko so se pojavili problemi. V najbolj zaposlenem delu leta (eksperimentalno delo je sezonsko vezano na aktivnost živali) je Rok Šturm dobil pomoč v obliki študentov, ki so bili za to primerno plačani. Vedno mu je bila na voljo dobra oprema, ki je za kvalitetno delo potrebna.

Mentorica je vedno spoštovala Rokovo zasebno življenje. Med študijem sem je srečal tudi z neprijetnim dogodkom smrti v družini in takrat je mentorica pokazala veliko razumevanja in sočutja. Omogočila mu je delo na domu in dovolila, da se je po svojih zmožnostih vrnil na delovno mesto. Poleg tega je tudi aktivno izrazila skrb in sočutje. Rok je pri doc. dr. Virant-Doberletovi izpostavil tudi lastnosti, kot so prizadevanje, trud, navdušenje in občutek, da nisi le zamenljiv "kolešček" v večji strukturi. Pri svoji mentorici zelo ceni tudi to, da si je sposobna premisliti, saj je po njegovem mnenju izrazita prepričanost onemogoča osebno rast in je dvom v dosedanje vedenje in razumevanje ključen pri napredku znanosti.

Ljubljana, 19. 2. 2019

Pripravila: dr. Majda Pavlin, predsednica komisije za izbor Mentorja leta 2018